

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2SŽ/20/2014
Identifikačné číslo spisu: 9014010134
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9014010134.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci navrhovateľa: MAC TV, s.r.o., Brečtanová 1, 831 01 Bratislava, IČO: 00 618 322, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava - Ružinov, proti odporcovi: Rada pre vysielanie a retransmisiu Slovenskej republiky, Dobrovičova 8, P.O.BOX 155, Bratislava v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. RP/058/2014 zo dňa 07. júla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu zo dňa 07. júla 2014, č. RP/058/2014 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 500 € na bankový účet podľa priloženého platobného predpisu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím č. RP/058/2014 zo dňa 07.07.2014, Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „odporkyňa“ alebo „Rada“), vydaným v správnom konaní č. 296/SKO/2014, ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/, h/, zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisoch (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“ alebo „zákon o vysielaní a retransmisii“), postupom podľa § 71 zákona o vysielaní a retransmisii rozhodla tak, že navrhovateľovi uložila podľa ust. § 64 ods. 1 písm. d/ zákona pokutu určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ uvedeného zákona vo výške 10 000 € za porušenie povinnosti ustanovenej v § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z.. Súčasne vyslovila, že podľa § 64 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila“ a podľa § 67 ods. 16 zákona o vysielaní a retransmisii je pokuta splatná do 30 dní odo dňa

nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet uvedený v rozhodnutí.

Úhrnná sankcia bola uložená za porušenie nasledujúcich povinností:

1. Povinnosti ustanovenej v § 33 ods. 4 písm. a/ zákona 308/2000 Z. z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ odvysielala dňa 05.01.2014 v čase cca o 11:44:20 hod. a cca o 15:40:07 hod. reklamný šot na liek Olynth HA, počas ktorého sa po dobu cca 5 sekúnd v dolnej časti obrazovky zobrazila textová informácia, cit.: „Pred použitím si pozorne prečítajte písomnú príbalovú informáciu pre používateľov. O používaní lieku, prípadných rizikách a nežiaducich účinkoch sa poraďte s lekárom alebo lekárnikom. Lieky Olynth® HA 0,05 % a Olynth® HA 0,1 % obsahujú xylometazolín. Nosové roztokové aerodisperzie. Na podanie do nosa.“

2. Povinnosti ustanovenej v § 33 ods. 4 písm. a/ zákona 308/2000 Z. z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ odvysielala dňa 09.02.2014 v čase cca o 09:44:15 hod. a cca o 11:04:16 hod. reklamný šot na liek Neoangin, počas ktorého sa po dobu cca 5 sekúnd v dolnej časti obrazovky zobrazila textová informácia, cit.: „Pred použitím si pozorne prečítajte písomnú príbalovú informáciu alebo sa poraďte s lekárom alebo lekárnikom. Pastilky neo-angin® bez cukru a akut-angin® sú voľne predajné lieky na vnútorné použitie. Akut-angin® obsahuje liečivo benzokain.“, pričom v dôsledku doby a spôsobu zobrazenia týchto výziev - drobné písmo bledej farby, ktoré splyvalo s transparentným, resp. bledým pozadím, nebolo zabezpečené, aby reklamy na liek obsahovali jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov lieku príbalenej k lieku.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok ktorým žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadal náhradu trov konania.

V dôvodoch opravného prostriedku uviedol, že napadnutým rozhodnutím bol ukrátený na svojich právach, nakoľko vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Namietal, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko navrhovateľ dodržal ust. § 33 ods. 4 písm. a/ zákona, ale Rada nesprávne aplikovala predmetné ustanovenie na prejednávajúcu vec. Navrhovateľ odvysielal texty v počte 10, resp. 8 slov, ktoré boli zobrazené v trvaní najmenej 5 sekúnd a hoci Rada nevykonala žiadne znalecké dokazovanie, ktorým by vymedzila rýchlosť čítania priemerného človeka, navrhovateľ mal za to, že text o počte 10, resp. 8 slov je možné zo strany bežného diváka, a to aj za sťažených podmienok menej kontrastného pozadia, prečítať do 5 sekúnd. Uviedol, že Rada pri skúmaní kritéria dĺžky zobrazenia informácie posudzovala celú textovú informáciu a tým nesprávne právne posúdila vec a zasiahla do práv navrhovateľa. Trval na tom, že obsah odvysielanej informácie bol jednoznačný, plne v intenciách zákonného znenia, nakoľko informácia prezentovala zákonné upozornenie bez možnosti iného výkladu. Zákonná informácia bola navyše odvysielaná na začiatku textovej informácie, čo zvyšuje jej zrozumiteľnosť, nakoľko divák nemusel v časovom limite 5 sekúnd pred zákonom identifikovanej informácie načítať iný text, ktorý by limitoval možnosti diváka prečítať a uvedomiť si zákonnú výzvu na prečítanie príbalovej informácie o lieku. Tiež uviedol, že Rada postupovala pri aplikácii zákona o vysielaní nad rámec daný zákonom. Považoval za neúnosné a v rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústavy SR a § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ak dochádza pri činnosti správneho orgánu k extenzívnemu nepriamemu výkladu ustanovení zákona, bez opory v zákonných alebo podzákonných normách, bez vyporiadania sa s pojmami, ku ktorým absentujú legálne definície. V prípade, ak by zákonodarca mal v úmysle určiť formálne náležitosti trvania zobrazenia informácie, prípadne inak kvantifikovať časový a formálny rozmer vysielanej informácie, bol by tak učinil ako je zrejmé zo znenia zákonných ustanovení zákona o vysielaní (napr. § 35 zákona o vysielaní). Navrhovateľ v tejto súvislosti navrhol odvolaciemu súdu, aby ustanovil znalca a nariadil znalecké dokazovanie na určenie priemernej rýchlosti čítania zobrazeného textu človeka.

Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Nesúhlasila s námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a zastávala názor, že v dostatočnej miere zistila skutkový stav vecí na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Rozhodnutie je riadne odôvodnené, vydané na základe správnych skutkových a právnych záverov. Výšku uloženej sankcie - pokuty, považovala rovnako za plne odôvodnenú tvrdiac, že v predmetnom správnom konaní sa riadne vyrovnala s argumentmi navrhovateľa, napadnuté rozhodnutie nevykazuje žiadne právne ani logické vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť a rovnako ani jeho postup v predmetnom správnom konaní nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

K námietke navrhovateľa vo vzťahu k údajnému nesprávnemu posúdeniu vecí uviedla, že nemožno pochybovať o tom, že text výzvy je potrebné vnímať ako celok, nedeliteľný na potenciálne obligatórne a fakultatívne časti. Ako uviedol NS SR v rozsudku 3SŽ/52/2009 „výzva musí byť formulovaná jasne, stručne a pritom prezentovaná určite.“ Jednoznačná a zrozumiteľná výzva podľa Rady je taká, ktorá nevyžaduje zvláštne sústredenie sa priemerne vnímať diváka, konkrétne, pokiaľ je zvolené vizuálne spracovanie, musí byť text výzvy dostatočne výrazný a čitateľný a musí byť na obrazovke zobrazený dostatočne dlhú dobu, tak aby aj pri bežnej priemernej rýchlosti čítania bol jej text čitateľný. Dostatočnú dĺžku zobrazenia informácie pritom nie je možné určiť paušálne. Pre posúdenie otázky, či je výzva zobrazená dostatočný čas je potrebné skúmať viaceré kritéria ako je veľkosť a umiestnenie písma jej textu, rozsah predmetnej textovej informácie, kontrast farby písma textu a podkladu na ktorom sa tento text nachádza, a tiež skutočnosť, či pozornosť diváka pri zobrazení výzvy nerozptyľuje dej, resp. iné informácie vysielané v rámci reklamného šotu. Rada uviedla, že pri posudzovaní predmetných reklamných šotov nepostupovala svojvoľne, ale vychádzala z ustálenej judikatúry NS SR, založenej napr. na rozsudkoch 3SŽ/11/2008, 3SŽ/52/2009, 2SŽ/3/2009, 3SŽ/22/2011 či 6SŽ/26/2011. Pre posúdenie zrozumiteľnosti výzvy bral NS SR do úvahy celkové grafické spracovanie zobrazenia výzvy, t.j. pozadie na ktorom je text obsahujúci výzvu umiestnený, samotnú veľkosť, farbu a tvar písma, zásadnou pre posúdenie zrozumiteľnosti je aj otázka času zobrazenia textu obsahujúceho výzvu v zmysle § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z.

Rada uviedla, že nevidí žiaden logický dôvod, pre ktorý by bolo možné dospieť k záveru, že zákonné podmienky na vysielanie reklamy na lieky by sa mali vzťahovať len na obsah reklamného šotu a nie aj na jeho formu a spôsob spracovania. Z ust. § 33 ods. 4 písm. a/ vyplýva pre vysielateľa povinnosť spočívajúca v tom, že reklama na lieky musí obsahovať jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu. Pri televíznom vysielaní dochádza k vysielaniu obrazovo-zvukových komunikátov a pozornosť diváka je tým pádom zameraná nielen na zvukovú stránku ale často krát prevažuje vnímanie vizuálnej stránky vysielaného obsahu. V takom prípade je práve spôsob spracovania výzvy, resp. jej forma podľa vyššie cit. ustanovenia dôležitá, nakoľko pozornosť diváka môže byť odpútavaná rôznymi aspektmi, najmä vizuálnym dianím na obrazovke a celkovým grafickým spracovaním, ktoré môže sťažovať čitateľnosť textu, ako tomu bolo v danom prípade. Vzhľadom na uvedený zásadný nesúlad chápania povinnosti podľa ust. § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. považovala Rada znalecké dokazovanie navrhované v odvolaní za zbytočné a nehospodárne.

Rada má za to, že v dostatočnej miere zistila skutkový stav vecí, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb., navrhovateľ nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu a preto je napadnuté rozhodnutie a postup v súlade so zákonom. Preto odporkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 250q ods. 2 O.s.p. rozhodnutie odporkyne č. RP/058/2014 zo dňa 07.07.2014 potvrdil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 1 SSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce správne konanie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 250l a nasl. v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu č. 296/SKO/2014, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcu odporkyne a právnej zástupkyne navrhovateľa na pojednávaní súdu dňa 26.10.2016 dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je nedôvodný.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup odporkyne, ktorým bola navrhovateľovi uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinností podľa § 33 ods. 4 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa § 4 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii

(1) Poslaním Rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

(2) Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

(3) Rada je právnická osoba so sídlom v Bratislave. Pri výkone štátnej správy v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie má postavenie orgánu štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a osobitnými predpismi.

(4) Činnosť Rady vyplývajúca z jej poslania (odseky 1 a 2) a z jej pôsobnosti (§ 5) vykonávajú členovia Rady a úlohy spojené s činnosťou Rady plnia zamestnanci Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiiu (ďalej len „kancelária“).

Podľa § 33 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii

Vysielaná reklama na lieky okrem liekov podľa odseku 3 a § 31a ods. 10 musí byť rozoznateľná, nezaujatá, pravdivá a overiteľná a musí zodpovedať požiadavke ochrany jednotlivca pred poškodením. Reklama musí obsahovať a) jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalenej k lieku, b) odporúčanie poradiť sa o použití lieku s osobou oprávnenou predpisovať alebo vydávať lieky.

Podľa § 64 zákona o vysielaní a retransmisii

(1) Za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

(2) Sankciu podľa odseku 1 písm. d/ Rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu Rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a/ a c/, ods. 3 písm. k/, § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods.

1 písm. b/) alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e/].

(3) Pokutu Rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

Podľa § 67 ods. 5, písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii

Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3319 € do 165 969 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 € do 49 790 €, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii

Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok) okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku

Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v preskúmvanej veci dospel k záveru, že Rada v predmetnej veci náležite postupovala v zmysle citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážila dostatok skutkových okolností relevantných pre vydanie rozhodnutia, zistila skutočný stav veci, v konaní postupovala v súčinnosti s navrhovateľom ako s účastníkom konania a nedopustila sa takej vady, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia.

Úlohou súdu pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu na základe odvolania účastníka správneho konania, podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V administratívnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie správneho deliktu a uloženie sankcie zaň je podstatné vyhodnotenie toho, či účastník správneho konania, ktorý sa mal svojim postupom dopustiť porušenia zákona, spáchal správny delikt, vyhodnotiť podmienky, za ktorých k spáchaniu došlo, ako aj následky ním vzniknuté a vyhodnotiť ich vplyv na výšku zákonom predvídanej sankcie. Zo zákona o vysielaní a retransmisii vyplýva objektívna zodpovednosť právnických osôb za správne delikty.

Z obsahu administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že žalovaný správny orgán navrhovateľovi napadnutým rozhodnutím uložil úhrnnú sankciu 10 000 € za porušenie

povinnosti ustanovenej 1. v § 33 ods. 4 písm. a/ zákona 308/2000 Z. z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ odvysielal dňa 05.01.2014 v čase cca o 11:44:20 hod. a cca o 15:40:07 hod. reklamný šot na liek Olynth HA, počas ktorého sa po dobu cca 5 sekúnd v dolnej časti obrazovky zobrazila textová informácia, cit.: „Pred použitím si pozorne prečítajte písomnú príbalovú informáciu pre používateľov. O používaní lieku, prípadných rizikách a nežiaducich účinkoch sa poraďte s lekárom alebo lekárnikom. Lieky Olynth® HA 0,05 % a Olynth® HA 0,1 % obsahujú xylometazolín. Nosové roztokové aerodisperzie. Na podanie do nosa.“, a 2. povinnosti ustanovenej v § 33 ods. 4 písm. a/ zákona 308/2000 Z. z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ odvysielal dňa 09.02.2014 v čase cca o 09:44:15 hod. a cca o 11:04:16 hod. reklamný šot na liek Neoangin, počas ktorého sa po dobu cca 5 sekúnd v dolnej časti obrazovky zobrazila textová informácia, cit.: „Pred použitím si pozorne prečítajte písomnú príbalovú informáciu alebo sa poraďte s lekárom alebo lekárnikom. Pastilky neo-angin® bez cukru a akut-angin® sú voľne predajné lieky na vnútorné použitie. Akut-angin® obsahuje liečivo benzokain.“, pričom v dôsledku doby a spôsobu zobrazenia týchto výziev - drobné písmo bledej farby, ktoré spĺyvalo s transparentným, resp. bleďým pozadím, nebolo zabezpečené, aby reklamy na liek obsahovali jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov lieku pribalenej k lieku.

Súčasne Rada vyslovila, že podľa § 64 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila“ a podľa § 67 ods. 16 zákona o vysielaní a retransmisii je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet uvedený v rozhodnutí.

Oznámením o začatí správneho konania zo dňa 08.04.2014 Rada oznámila navrhovateľovi, že voči nemu začína správne konanie vo veci možného porušenia § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s opísaným priebehom vysielania a súčasne ho vyzvala, aby k predmetu správneho konania zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy v súlade s § 32 ods. 2 a 3 v nadväznosti na § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 správneho poriadku najneskôr do 10 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia, a v tejto lehote sa tiež vyjadril k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní, ktorými sú záznam z vysielania reklamného šotu - Olynth HA zo dňa 05.01.2014 v čase o cca 11:44:20 hod. a o cca 15:40:07 hod. ako aj reklamného šotu - Neo-angin zo dňa 09.02.2014 v čase o cca 09:44:15 hod. a o cca 11:04:16 hod. a prepis/popis skutkového stavu tvoriaci prílohu oznámenia. Oznámenie s výzvou na vyjadrenie zo dňa 25.03.2014 bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 08.04.2014.

Navrhovateľ sa v určenej lehote nevyjadril. Odporkyňa opätovnou výzvou na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní zo dňa 24.06.2014 vyzvala navrhovateľa k podaniu stanoviska v lehote 5 dní. Výzva bola doručená právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 30.06.2014. V oboch výzvach poučila navrhovateľa, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku.

Po prejednaní veci na rokovaní Rady pre vysielanie a retransmisii dňa 07.07.2014 bolo jednohlasne prijaté uznesenie o preukázaní porušenia povinností v celom rozsahu uvedenom v Oznámení o začatí správneho konania. Následne bolo vydané napadnuté rozhodnutie, ktoré súd preskúmava v rozsahu predložených odvolacích dôvodov.

Medzi účastníkmi zostalo spornou otázkou len posúdenie plnenia zákonných povinností vyplývajúcich z § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z., ktorý upravuje zákonné náležitosti reklamy na lieky.

Z dikcie ustanovenia § 33 ods. 4 písm. a/, b/ zákona č. 308/2000 Z. z. vyplývajú zákonné podmienky na vysielanie reklamy na lieky. Vysielaná reklama na lieky musí byť rozoznateľná, nezaujatá, pravdivá a overiteľná a musí zodpovedať požiadavke ochrany jednotlivca pred poškodením. Reklama musí obsahovať jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalenej k lieku, ako aj odporúčanie poradiť sa o použití lieku s osobou oprávnenou predpisovať alebo vydávať lieky.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom obrazovo-zvukového záznamu predmetného reklamného šotu zistil, že predmetný reklamný šot obsahoval písomnú výzvu na pozorné prečítanie informácie pre používateľa, ako aj odporúčanie poradiť sa o použití lieku s lekárom alebo lekárnikom. Po pozornom prezretí obrazovo-zvukového záznamu dospel senát k záveru, že dospelý človek s priemernými schopnosťami čítania, nebol spôsobilý prečítať uvedené poučenie v celom rozsahu tak, ako bolo v predmetnom šote zobrazené a odvysielané a teda možno konštatovať, že posudzovaný reklamný šot na lieky nespĺnil podmienky stanovené zákonom č. 308/2000 Z. z. na vysielanie reklamy na lieky, keďže neobsahoval jednoznačnú a zrozumiteľnú písomnú výzvu ani výzvu v ústnej forme tak, ako to stanovuje § 33 ods. 4 písm. a/ citovaného zákona.

V tomto prípade bola zvolená vysielateľom vizuálna výzva, ktorá nespĺňala kritéria jednoznačnosti a zrozumiteľnosti výzvy na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalenej k lieku. Túto povinnosť považuje senát za nespĺnenú, keďže vzhľadom na dĺžku textu, ako aj na formu zobrazenia výzvy, uvedenú výzvu nemožno považovať za jednoznačnú a zrozumiteľnú, pretože za takýto časový okamih - úsek, nebolo možné prečítať celý text informácie určenej pre diváka, plne ho vnímať a porozumieť mu. Pokiaľ by uvedená výzva bola jednoznačná a zrozumiteľná, musela by byť zrealizovaná v čitateľnejšej forme a samotný text by musel byť na obrazovke zobrazený dlhšie než tomu bolo v predmetnom reklamnom šote, prípadne by mohla byť výzva zrealizovaná v inej forme a to zvukovej. Reklama v tomto prípade musí obsahovať výzvu, ktorá musí byť formulovaná jasne, stručne a pritom prezentovaná určite, aby spĺňala požiadavky ustanovenia § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z., zároveň tak, aby divák mohol bez pochybností poznať cieľ výzvy. Uvedené kritériá jednoznačnosti a zrozumiteľnosti a teda aj presnosti výzvy posudzovaný reklamný šot nenaplnil.

Vo vzťahu ku všetkým odvolacím námietkam Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dôvody rozhodnutia odporcu považuje za logické, vyplývajúce zo skutkových zistení v danej veci. Rada skutkové zistenia kvalifikovala správne, keď konštatovala, že predmetnými skutkami boli naplnené znaky porušenia zákona podľa uvedených zákonných ustanovení. V napadnutom rozhodnutí dostatočne a zrozumiteľne zdôvodnila svoje skutkové závery a správne úvahy, ktoré ju viedli k záveru uvedenému v preskúmanom rozhodnutí, pričom jej záver je určitý a zrozumiteľný. Nebolo preukázané, že Rada by sa v konaní dopustila takej vady, ktorá by mohla mať za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu ako súladné so zákonom potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p..

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že procesne neúspešnému navrhovateľovi nárok na ich náhradu nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu vo výške 500 € podľa položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Navrhovateľovi vznikla poplatková povinnosť podľa § 2 ods. 4 druhá veta citovaného zákona, pretože podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.